

- b) k propuštění došlo na základě neutrálního předpisu vnitrostátního práva;
- c) v uvedeném případě ukončení služebního poměru vnitrostátní právní předpisy nestanoví žádná kritéria a žádné povinnosti posoudit všechny osoby potenciálně dotčené takovým ukončením služebního poměru a ani žádnou povinnost odůvodnit propuštění konkrétní osoby?
- 2) Je třeba vykládat [čl. 14] odst. 1 písm. b) směrnice 2006/54, jakož i čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2000/78 ve spojení s články 30, 47 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních svobod v tom smyslu, že umožňují takové vnitrostátní opatření podle čl. 157 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, jako je článek 21 zákona o ochraně před diskriminací (zákon za zaščita od diskriminacija), posuzovaný ve spojení s čl. 106 odst. 1 bodem 2 zákona o úřednících (zákon za daržavnija služitel), pokud tato právní úprava v případě propuštění úředníka veřejné služby popsaném v první předběžné otázce (propuštění z důvodu snížení počtu služebních míst, která byla obsazena muži i ženami) výslovně nestanoví žádnou povinnost provést výběr a nestanoví žádná kritéria jako součást práva provést propuštění – které správní a soudní praxe připouští pouze tehdy, pokud orgán příslušný pro propouštění schválil na základě vlastního volného uvážení postup a kritéria – zatímco v totožném případě propuštění zaměstnance veřejné služby byla normativně stanovena povinnost provést výběr a byla stanovena kritéria pro uskutečnění výběru jakožto součást práva tohoto správního orgánu na propouštění?
- 3) Je třeba [čl. 14] odst. 1 písm. c) směrnice 2006/54, jakož i čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2000/78 ve spojení s článkem 30, 47 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že propuštění zaměstnance veřejné služby bylo neoprávněné, a tudíž neslučitelné s uvedenou právní úpravou pouze tehdy, pokud správní orgán neprovedl žádný výběr a neuplatnil žádná objektivní kritéria, případně neuvedl žádné důvody pro své rozhodnutí pro ukončení služebního poměru konkrétní osoby v případě, že tato osoba zastávala totožné služební místo jako jiné osoby, muži i ženy, a k propuštění došlo na základě neutrálního právního předpisu?
- 4) Je třeba vykládat články 18 a 25 směrnice 2006/54 ve spojení s článkem 30 Listiny základních práv v tom smyslu, že odpovídají zásadě proporcionality a připouštějí takovou vnitrostátní právní úpravu, jako je úprava, která v případě protiprávního propuštění stanoví náhradu škody a uplatní se i v případech porušení unijní zásady rovného zacházení v oblasti zaměstnání a povolání a stanoví maximální náhradu škody v délce nejvýše šesti měsíců a určuje její výši na úrovni základního platu podle zastávaného služebního místa, ale pouze v případě, že tato osoba je nezaměstnaná nebo má nižší plat, a to za předpokladu, že nárok osob na znovujmenování na stejné služební místo existuje odděleně a není součástí jejího nároku na náhradu škody podle vnitrostátního práva příslušného členského státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 303, s. 16.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 20. ledna 2016
– A Oy**

(Věc C-33/16)

(2016/C 111/16)

Jednací jazyk: *finština*

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastnice původního řízení

Stěžovatelka: A Oy

Zúčastněná: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 148 písm. d) směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že nakládka a vykládka lodí představují služby ve smyslu tohoto ustanovení, které jsou ve smyslu čl. 148 písm. a) této směrnice určeny pro bezprostřední potřeby nákladu námořních lodí?
- 2) Musí být čl. 148 písm. d) směrnice 2006/112/ES, s ohledem na bod 24 rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci Elmeka, spojené věci C 181/04 až C 183/04, podle nějž nelze osvobození stanovené v tomto ustanovení rozšířit na služby, které jsou poskytnuty ve stadiu předcházejícím prodeji, vykládán v tom smyslu, že to platí i pro službu, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, u níž služba, kterou na prvním stupni obratu poskytl subdodavatel společnosti A Oy, zahrnuje službu fyzicky bezprostředně zaměřenou na náklad, kterou společnost A Oy dále fakturuje spedičnímu nebo dopravnímu podniku?
- 3) Musí být čl. 148 písm. d) směrnice 2006/112/ES, s ohledem na bod 24 výše uvedeného rozsudku Soudního dvora Evropské unie, podle nějž osvobození stanovené v tomto ustanovení platí jen pro služby poskytnuté přímo rejdaři, vykládán v tom smyslu, že v něm stanovené osvobození se neuplatní, pokud je služba poskytnuta osobě oprávněné disponovat s nákladem, například vývozci nebo dovozci zboží?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšsko) dne 27. ledna 2016 – Valsts ieņēmumu dienests v. SIA „LS Customs Services“

(Věc C-46/16)

(2016/C 111/17)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Valsts ieņēmumu dienests

Odpůrkyně: SIA „LS Customs Services“

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 29 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává Celní kodex Společenství⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu, že metoda stanovená v uvedeném článku se použije i tehdy, když k dovozu zboží a jeho propuštění do volného oběhu na celním území Společenství došlo v důsledku odnětí zboží celnímu dohledu během tranzitu, přičemž jde o zboží, které nepodléhá dovoznímu clu a nebylo prodáno k vývozu na celní území Společenství, ale k vývozu mimo celní území Společenství?
- 2) Má být výraz „postupně“ uvedený v článku 30 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává Celní kodex Společenství, v souvislosti s právem na řádnou správu zakotveným v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, a se zásadou povinnosti odůvodnění, vykládán v tom smyslu, že k učinění závěru, že se použije metoda uvedená v článku 31, musí celní správa v každém správním aktu odůvodnit, proč za daných okolností nelze použít metody určení celní hodnoty zboží stanovené v článku 29 či článku 30?